

Библейски уроци за юноши
(9-15)

Урок:

2-13

Година С3
Трето тримесечие

Име:

СТРОИТЕЛЕН ПЛАН

Стих за запаметяване: „Моля ви се, братя, за името на нашия Господ Исус Христос, всички да говорите в съгласие, и да няма раздори между вас, но да бъдете съвършено съединени в един ум и в една мисъл.” (1Кор.1:10).

Текст за изучаване: Неемия 3

Допълнителна литература:

Е. Уайт. Пророци и царе. Стр. 327–331

Главна мисъл: Ние служим на Бог най-добре, когато се трудим заедно по съставен преди това план.

Участвали ли сте някога в противопожарно обучение? Имаште ли чувството, че всички тези учения са губене на време? Всеки, който е спасявал някога човек, рискувайки собствения си живот, знае, че щателно разработеният план е важен за избягване на евентуално нещастие. Хайде да видим дневника на Неемия.

Ден 5, месец Ав, година 20

Аз съм радостен, че вечерта успях да обходя града преди да разкажа на ръководителите на града за своите намерения за възстановяване на стените. Аз им представих всички факти и сега те са убедени, че това е Божията воля. Съдействието на свещениците стана реалност и това помогна на проекта. Големците организираха народа по групи и всяка група взе определена отговорност за реконструкцията на даден участък от стената или вратата.

Повечето групи се организираха по семейства, по местоживееене, а също така и по общи професии. Един човек, който нямаше синове доведе на строежа даже дъщерите си. Хора идваха от Ерихон, от Гаваон, а също и от Ерусалимската област. Най-активните се оказаха майсторите на злато, търговците и служителите в храма.

Някои хора, особено свещениците, поеха отговорността да възстановят стената до собствените си домове. За тях това беше много удобно, като виждаха напредъка всеки ден отблизо. Така се ентузиазираха повече и повече. След като свършваше работа една група, идваше втора. Нямаше такъв участък, където никой да не работи. Някои даже работеха на няколко места.

Всички работеха общо с изключение на големците от Текое. Някои от тях се мъчеха да помогнат, но голяма част даже не си помръдваха пръста. Аз не разбирам такова отношение. С тяхната помощ работата би била изпълнена значително по-бързо. На нас ни бяха нужни ръцете на всеки. Разбира се, тогава когато всички работят заедно, делото ще бъде изпълнето успешно! Колко е неприятно от страна на текойците, да бъдат толкова безразлични.

Първосвещеника Елиав се оказа неуморим работник. Той отговаряше за възстановяването на Овчата порта. Неговият труд вдъхнови много хора. Също така някои от големците не чак толкова добри в работата, също взеха участие.

Аз цял ден яздох до стената, а там където не можеше да се мине с кон, ходех пеш. Независимо, че всички бяха пълни с ентузиазъм, хората трябваше да се напътстват. Затова всеки ден, аз бях длъжен да обикалям станата, спирайки и разбирайки възникнал проблем. Слава на Бог, нищо лошо не се случи, само на някои места приключиха материалите или някой се одраскал или леко наранил. Мога да кажа, че знатните хора много не умееха да работят с чук и видях доста ударени пръсти. Ръцете им бяха в мазоли, но те не мърмореха. Опитах се да ги насърча, тъй като исках да знаят, че аз действително ценях тяхното търпение.

Санавалат и хората му винаги обикаляха около недоволните. Те не смееха да приближават много, но винаги отдалеч викаха оскръбнителни думи по адрес на строителите. Засега не виждам в тях опасност, но поради това ми се налага да успокоявам някои от работниците. Като видя тези хора, аз викам: „Небесният Бог ще ни даде успех”. Работниците викаха същите думи и Санавалат със своята компания си тръгна.

Строителите на портите измислиха цяла система за работа. Те зидаха стената, поставяха колоните, след това окачваха вратите и поставяха ключалки и резета. Невероятно! Приятно ми е да работя с усърдни хора.

В строителството на портите взеха участие:

Овчата порта: групата на Елиасив, групата на ерихонските мъже и семейството на Имрия

На рибната порта: сенаевите синове, Урий и Месулам, а до него Садок, син на Врахия

Старата порта: Йодай и Месулам, а до тях Мелатия и Ядон. До тях бе Озиил, а до него Анания. А до тях поравяше Селум, заедно с дъщерите си.

Портатат на долината: Анун и жителите на Заноя

Портата на буницето: Мелхия, Рихавовият син

Портата на извора: Селун, Холозеевият син – началник на масафския окръг, който работи самостоятелно и поправи

стената на Силоамския водоем, чак до стъпалата, които влизат в Давидовия град.

Аз нарисувах карта на стената. И така имам представа, кой и къде е работил, за всеки случай, ако Санавалат предприеме нещо лошо.

Събота

Споделете своите впечатления от изминалия урок с родителите или приятелите си.

Взели ли сте някога участие в строителство? Разкажете за това! Какво най-добре сте запомнили?

Неделя

Научете стихът за запаметяване.

Помолете се на Бог да ви покаже, какво иска да ви научи Той тази седмица.

Понеделник

Прочетете Неемия 3гл

Изчислете примерният брой на всички хора, които са помагали за възстановяването на Ерусалимската стена. Колко получихте?

Допитайте се до възрастните от вашата църква или до семейството си, как се е строила вашата църковна сграда.

В молитва помолете Бог да ви покаже вашата роля в съзиждането на вашата църковна общност.

Вторник

Прочетете 1Кор.12:12-31

В своята тетрадка нарисуй или изчисли всички части на тялото, описани в тези стихове.

Напиши също така и длъжностите или службата, изпълнявана в цървата, която ви напомня на частите на тялото.

Сряда

В молитва благодарете на Бог за особенното място в служението, което Той е приготвил за вас. Помолете Го да ви го покаже.

Прочетете Неемия 3:5

Посочете групата, която е отказала да работи? Защо?

---левити

---вениаминци

---текойците

---дъщерите на Селум

В молитва помолете Бог да ви даде желание да бъдете в Неговия екип.

Четвъртък

Съберете своите приятели и помислете за план на вашето служение.

Започнетет работа по вашия план

В молитва помолете Бог да ви открие Своя план, който се отнася за вас.

Петък

На домашното богослужение разкажете на своето семейство урока от тази седмица и обърнете тяхното внимание на това, че организираността и сътрудничеството са двете необходими условия за успешна служба.

Прочетете Пс.126:1 заедно.

Обсъдете, какво е необходимо за достигане на успех.

В молитва поканете Бог да участва във всички ваши семейни планове.

БОЖИЯТА БИТКА

Стих за запаметяване: „А когато неприятелите ни чуха, че *намерението им* било известно на нас, и че Бог осуетил проекта им, ние всички се върнахме на стената, всеки на работата си..” (Неемия 4:15).

Текст за изучаване: Неемия 4,5

Допълнителна литература:

Е. Уайт. Пророци и царе. Стр. 337–340

Главна мисъл: Ние сме длъжни да разчитаме на Божията сила, когато се сблъскваме с препятствия в работата си за Него.

Случвало ли ви се е във вашия живот някой да ви се е присмива или да се е опитва да ви спре, в момент, когато вие постъпвате добре? Изпитвали ли сте някога разоварование? Искало ли ви се е да оставите започнатата работа, поради възникналия проблем?

Всичко това изпитаха юдеите заедно с Неемия, когато възстановяваха станите на Ерусалим. Хайде да разберем, какво се случи с тях.

Ден 30, месец Ав, година 20

Санавалат обяви война.

Днес той яздеше около града и викаше: "Какво правят тези жалки юдеи? Те си мислят, че могат да възстаноят стените, че ще могат да принасят жертви. Може би, те мислят, че някога ще приключат"?

Товия поддържал същото мнение като Санавалат. Той казал, че даже лисица може да събори стената.

Не мога да не реагирам на такива думи. Аз започнах да се моля така силно, че да ме чуят: „Чуй ни Боже наш. Нашите врагове, Санавалат и Товия, ни презират. Обърни техните подигравки върху тях, нека да си отидат от тук! Нека строителите да видят, че Ти си недоволен от тези хора”.

Неприятелите се отдалечиха, но аз бях сигурен, че ще се появят отново. Ние не можехме да допуснем да ни спрат. Стената вече беше наполовина готова. Народът бе готов да се труди. Ще направя всичко възможно работата да продължи.

Дата 31, месец Ав, година 20

Санавалат и Товия се върнаха, изпълнени с още по-голяма злоба. Ситуацията стана опасна. Днес сутринта, преди да започне работата, се срещнах с ръководителя на строежа. Помолихме се и решихме да поставим охрана за наблюдение денем и вечер.

Санавалат не беше само горд човек, но и лицемер. Той се присмиваше и говореше, че ние строим планове, срещу цар Артаксеркс. Но на мен ми казаха, как Санавалат говорел, че незабелязано ще се прокрадне, ще ни убие и ще прекрати работата ни.

Също така, някои юдеи започнаха да се оплакват от работата. Няколко човека ми казаха, че работниците са изморени, навсякъде има много боклуци и това пречи да се

продължи възстановяването на стената. Последното нещо много ме огорчи. Как могат да се жалват, когато е свършена едва половината работа?

Разбирам, че работниците са изморени. Аз също! Наистина, има много боклук. Ще помоля по-големите деца да го съберат и да го изнесат, но не мога да позволя да се разпространява настроението на разочарование. Скоро ние ще завършим работата!

Друга група юдеи, която живееше близо до Самария, донесе още по-тревожна вест. Те казаха, че могат по всяко време да ни връхлетят неприятности. Те говореха така високо, че това повлия на стоящите в близост така, че те съвсем се обезкуражиха. За такива неща не трябва да се говори на глас. Това носи повече вреда, отколкото полза. Сега строителите се изплашиха повече, отколкото преди.

Разбрах, че е нужно да реагирам по някакъв начин на тези притеснения и затова разработих друг план, който да ни защити, ако ни нападнат. Поставих няколко човека около тези места, където стената беше още ниска, а също така и на откритите места.

Аз се помъчих да убедя строителите да работят заедно с меч, копие и лък. Днес вечерта събрах всичките ръководители и им дадох важни наставления. Помолих ги да не се боят от Санавалат и Товия. Аз им напомних, че Бог е по-силен от всичките ни противници. Те трябва да се страхуват повече от нас, отколкото ние от тях. Казах им, че ако е нужно, ние ще се сражаваме с врага и ще направим това заради нашите синове, дъщери, жени, заради нашите домове.

Предната събота

Новината за това, че ние се готвим за сражение достигна до Санавалат. Но това не ни притесни. Ние всички се върнахме на работа по стената. Разбира се, сега работеха по-малка част от мъжете, а останалите охраняваха строежа.

Също така, тези които носеха строителните материали, правеха това с едната ръка, а в другата си ръка държаха оръжие.

Аз се погрижих, тръбачите да не се отдалечат от мен и една педя. Казах на строителите, че когато чуят звука на тръбата, те са длъжни бързо да се съберат около мен. Постоянно напомнях на хората, че Господ ще се сражава с нас.

Един от дните на седмицата

Не си спомням какъв ден беше. Трудно мога да предам. Но ние работехме до появата на звездите, а вечер охранявахме стената. Никой не снемаше нито дрехите, нито оръжието.

Стената върви нагоре. Бог е с нас. Той ще се сражава за нас. С Неговата сила ще продължим работата.

Събота

Споделете своите впечатления от урока със своите родители или приятели. Какво ви направи най-голямо впечатление?

Неделя

Научете стихът за запаметяване.

В молитва помолете Бог да ви помогне да изпълнявате своите задължения с Негова помощ.

Понеделник

Прочетете Неем.4:1-15

Представете си, че вие сте Неемия. В своята тетрадка напишете писмо до Санавалат и му обяснете, защо вие не възнамерявате да спирате строежа на стената.

В молитва помолете Бог да ви покаже, как трябва да отговаряме на „санавалат“, който срещаме в нашия живот.

Вторник

Прочетете Неем.4:16-23

Оценете по десетобалната система своето отношение към долуописаните обстоятелства /когато запишете 1=прекратявам всички дела; 10=не виждам в това проблем/:

-проблемна работа

-хора, които ме критикуват

-приятели, които ми разказват тайни неща

-приятели, които разпространяват лъжи за мен

-страх от това да изглеждаме глупаво или да претърпим поражение

-умора

В молитва кажете на Бог, че вие Му предавате всички трудности, които носят в живота ви проблеми.

Сряда

Прочетете Неем 4:12-15

Опишете плана на Неемия за сражението.

Четвъртък

Прочетете Еф.6:10-18

Обяснете защо е необходим всеки детайл от военното снаряжение.

Пояс:

Броня

Обувки:

Щит:

Шлем:

Меч:

Нарисувайте всеки детайл от въоръжението , който ни е необходим за службата на Бог.

В молитва помолете Бог да ви даде всичко необходимо, за да Му случите по най-добрия начин.

Петък

Поговорете с някой от възрастните за нещо, което ви носи проблеми.

В тетрадката си запишете план за своето служене на Бог.

Обсъдете този план на вашето домашно богослужение.

В молитва благодарете на Бог, че ви е дал сили и мъдрост за преодоляване на трудностите.

ВЪЗДАЙТЕ СЛАВА НА БОГА

Стих за запаметяване: Славословете Господа: призовавайте името Му; Възвестявайте между народите делата Му Пейте Му, и псалмопейте Му; Говорете за всичките Му чудни дела.
(1Летоп.16:8,9).

Текст за изучаване: Неемия 9, 13:1-22

Главна мисъл: Ние служим на Бог, когато разказваме на другите хора, какво е направил Той за нас

Представете си, че са ви избрали за ръководител във вашата църква. Как ще реагирате по отношение на тези, които не желаят да служат на Бог? Хайде на разберем, как постъпи Неемия, когато се сблъска с подобен проблем в израилевото общество.

Ден 25, месец Елул, година 20, Ерусалим

Строителството на стената е завършено. Приключиха празнуването и тържествата. Днес мислим за много сериозни неща. По нашия обичай, ние постим, носим стари дрехи и посипваме главите си с пепел. Слушаме какво ни учи Книгата на закона, а след това изповядваме греховете си. Това продължава половин ден. Останалата част от деня ние служим на Бог и Го хвалим.

Днес на богослужението левитите произнесоха силна молитва за това, как Бог е благославял нашия народ още от самото му начало. Те споменаха, как Той бе извел Авраам от Ур Халдейски, как в началото са страдали потомците му в Египет и как Бог ги е превел през разделеното море. Той ги е водил през деня с облъчен стълб, а през вечерта с огнен. Дал им е закона, хранил ги е с манна, давал им е вода. Дрехите и обувките на израилтяните не са се износвали в течение на четиридесет години, докато Бог въвел своя народ в обетовната земя.

След това левитите припомниха печалния период от историята, когато нашите бащи не послушаха Бог, не обръщайки внимание на направеното от Него. В резултат те отново попаднали в робство. Левитите говореха, колко добър, търпелив, нежен и внимателен е бил Бог в отношението си към своите деца даже и тогава, когато те не Го слушаха. Той търпеливо се отнасяше към нас, тогава когато ние не Му се подчинявахме. Моето сърце бе изпълнето с благодарност за Божията доброта.

Ден 1, месец Адар, година 32

Работата ми в Ерусалим приключи. Бях удовлетворен от своята работа в качеството си на ръководител в последните 12 години. Аз по никакъв повод не съм се възползвал лично за себе си: не взех парченце сребро, нито паница с храна. Хората построиха тук домове за себе си. Те разбират закона и го съблюдават. Свещенниците

изпълняват своята работа. Аз трябва да се върна в Персия при цар Артаксеркс.

Малко след това, Суза, Персия

Постих и се молих за Юдея, защото чух страшни неща, които се случват там. Помолих цар Артаксеркс да ми позволи да се върна в Ерусалим.

Ерусалим

Не можех да повярвам, че това може да се случи, когато не съм бил тук. Елиав, първосвещеника, позволил на някой от своето семейство да се ожени за родственица на Товия. Този Товия – най-върлият ни враг, човекът който ни създаде толкова проблеми, когато ние строихме стената. Много години назад Бог каза на Мойсей, че такива хора като Товия, трябва да стоят далеч от нас.

Но това не е най-страшното: Елиав предоставил на този човек стая в храма за живеене. И не просто стая, а това място, което бе предназначено за десетъците и пожертвованията, които принадлежат на левитите, музикантите и портиерите. Бях много разстроен.

Изхвърлих всички вещи на Товия и заповядах да се почисти стаята. След това донесох вещите, които трябваше да са там – съдовете на Божия Дом, хлебните приноси и съдове. След това разбрах, че левитите и музикантите са се върнали по своите ниви и места, защото народът не харесавал приношенията им. Отидох към ръководителя и попитах, защо се е получило това. Отправих се към левитските поля и помолих левитите и музикантите да се върнат в храма. След това народът принесе десетъците и аз ги положих в съкровищницата.

Аз поставих на съкровищницата свещеника Шелеми, учителя Садок, левитина Федаи. Също така Ханан, синът на Захура трябваше да им помага. Те бяха честни хора. Сигурен бях, че те ще могат да помогнат за работата в харма.

Видях също така хора, които работят в събота. Те правеха вино, носеха на магаретата си зърно, грозде, смокини и риба за продажба. Отново трябваше да се съпротивя на ръководителите. Помолех ги да ми кажат какво мислят за това. Разбира се не получих никакъв отговор. Те нарушаваха съботата, така както и техните бащи. Не можех да повярвам, че не са научили историята на народа си.

И така, заповядах да затворят вратите на града от залеза на слънцето в петък докато приключи съботата. Даже поставих собствените си слуги на вратите. Един два пъти на търговците се наложило да спят до вратите на града. Но аз строго им казах, че ако продължат да правят това, то никога няма да влязат в града. След това търговците не идваха в събота.

След това повиках левитите да се очистят и да застаната на стража до вратите в събота. Обясних им, че това ще бъде тяхната работа за Бог, така че да може да се освети съботният ден. Всичко това трудно беше изпълнено, но тряваше да се направи. Длъжен бях да напомня на хората, че те трябва да живеят по Божиите принципи. Сега мисля, че са на правилния път. Благодаря на Бог за Неговото дълготърпение и милост към Израил.

Събота

Споделете своите впечатления от урока с родителите си или с приятелите си.

Неделя

Научете стихът за запаметяване.

В молитва помолете Бог да ви помогне да видите, как Той действа във вашия живот и го управлява, така че да можете да свидетелствате за това на другите.

Понеделник

Започнете на четете Неем.9гл.

Планирайте четенето така, че да завършите до четвъртък.

Припомнете си и запишете три случая, когато Господ е направил за вас най-доброто, което е възможно за вас.

Прославете Бог за това и разкажете на някой.

Повторете стихът за запаметяване, като го препишете на хубав лист.

Вторник

Сега повторете стихът за запаметяване, като пред всяка фраза поставите местоимението „Аз”. /Например: Аз славя Бог, провъзгласявам Името Му.../

Продължете да четете глава 9 от книгата на Неемия.

В молитва помолете Бог за мъжество да свидетелствата за Него на хората около вас.

Сряда

Продължете да четете Неемия 9гл.

Бегло вижте 13глава, за да отговорите на следния въпрос.

Намерете два или три случая, в които израилтяните са слугували на други хора, разделяйки с тях Божиите дарове.

Как ние можем да направим същото?

В молитва помолете Бог да ви покаже, колкото се може повече пътища за служене на другите.

Четвъртък

Завършете четенето на Неемия 9гл.

Пригответе нещо вкусно, което обичат вашите домашни.

Направете красива кутия и залепете на нея стихът за запаметяване.

Подарете я на член от семейството.

Помолете се заедно, благодарейки на Бог за храната.

Петък

Задено със семейството си изпейте песен на домашното ви богослужение, прославяща Бог.

Прочетете един псалом, прославящ Бог.

БЕЗЦЕННОТО СЪКРОВИЩЕ

Стих за запаметяване: „Като знаете, че не с тленни неща - сребро или злато - сте изкупени от суетния живот, предаден вам от бащите ви, но със скъпоценната кръв на Христа, като на агнец без недостатък и пречист (1Петр.1:18,19).

Текст за изучаване: Матей 13:43-46

Главна мисъл: Бог държи много на нас и затова даде всичко, за да ни спаси.

Представете си, че с помоща на акваланг сте се смурнали на морското дъно и сте попаднали на потънал пиратски кораб. На борда на този кораб се намира голямо съкровище и никой освен вас, не знае за него.

Какво ще направите? Ще поискате ли да получите тези скъпоценности? Как Исус разказа за подобно съкровище?

„Исус дойде в града“ – тази новина бързо се разпространи от дом на дом. Всички бяха развълнувани: даже въздуха беше изпълнен с напрежение и очакване. Хората бързаха да свършат заниманията си. Никой не искаше да пропусне срещата с Исус.

Исус се отличавахе от всички служители. Това което говореше Той го разбираха всички. Исус разказваше удивителни и необичайни истории. Когато Той говореше, всички слушаха с голямо внимание, стараейки се да уловят всяка дума. И колкото повече хората размишляваха над Неговите истории, толкова повече удивителни неща откриваха.

Когато Исус започна да говори за Небесното царство, Той завладя вниманието на всички присъстващи. Интересно бе да разберат настъпило ли е времето, което те така дълго очакваха, когато Исус ще се провъзгласи за Месия и ще изгони римляните от страната им. Ще стигне ли богатството за всички в Новото царство? Всички с напрежение слушаха и очакваха момента, в който ще бъдат свободни от римското господство. Но за това царство, за което говори Исус, нямаше римски войници, възстания и революции.

Когато хората си отидоха по домовете, те обсъждаха думите, които каза Исус. Те не разбраха напълно тяхното значение. Това не подходеше на техните представи за Божието Царство. А кога най накрая ще бъдат свободни от противните римляни?

Учениците на Исус също изпитваха смущение. Те мислеха, че Исус наистина е Месия, те искаха Той да действа като Месия, така както подобава на Месия. А що се касае до Царството, това те въобще не го разбраха. Исус знаеше колко огорчени са учениците и затова им разказа две истории, които да им помогнат да разберат принципите на Божието Царство:

„Небесното Царство прилича на земеделец, който нае земя за посев. Когато обработваше земята, намери

съкровище. Земеделецът бързо отиде в селото и намери собственика.

---Може ли да купя нивата, която ти ми даде под наем? – попита той собственика, който му каза цената. Тя била толкова голяма, че парите на земеделеца не му стигали. Отишъл си с натъжено сърце, защото нямал толкова пари. Влязъл в дома си и си мислел откъде може да събере дадената сума. Решил да продаде всичко, което има.

Жена му стояла отвън до домашните вещи, които били обявени за продан, плачела и говорела на мъжа си, че той нещо не е добре с ума. Приятелите му също му казваха, че е обезумял, но земеделецът не им обръщаше внимание. Той не се успокоил докато не успял да събере сумата и не закупил нивата, в която било скрито съкровището”.

Исус продължил: „Небесното Царство прилича на търсач на бисери, който пътувал по света, купувал и продавал бисери. Той видял много прекрасни и скъпи камъни, но нито един от тях не бил безценен. И веднъж, той намерил бисерът, който толкова много търсел. Огромен, блестящ, ослепителен – но той бил много скъп. Наложило му се да даде за него всичко, което имал, но си заслужавало.

Не разказал на никой за своята находка, за да не го изпревари някой друг. Не разказвал за плановете си. Приятелите му се присмивали, а семейството му го мислело за безумен. Но този човек продал всичко, което можел да продаде и купил този единствен, скъпоценен бисер”.

Учениците на Исус се смутили. Никой от тях не бил богат, но да предадат всичко, което имат – мислели, че е прекалено. Гледайки на учениците, Исус се усмихнал. Той разбрал, какво чувстват. Той знаел какво значи да дадеш всичко. Той пожертвал своя небесен престол. Оставил Отец и поклонението на ангелите. Оставил Своята сила, Своята корана, оставил величието и славата на Цар и Господар на цялото творение. Да, Той знаел, че ще Му се наложи да се лиши от всичко заради Своите ученици.

Даже ако това беше само един от тях, Исус отново би оставил всичко и дошъл отново, за да го спаси. За него грешните хора били по-скъпоценни, в сравнение със съкровищата и най-скъпия бисер. За Него е скъп всеки човек.

Исус знаеше, че всички ученици, без Юда, ще Го последват. Той знаеше, че когато това се случи, те ще имат несравнено повече, от това, което са си мечтали. Те ще разберат това, когато решат да отдадат всичко. А когато го направят, ще установят, че в този момент имат безценни съкровища. Исус отново се усмихна.

Събота

Споделете своите впечатления от урока с родителите или приятелите си.

Какво ви хареса в тази история най-много?

Неделя

Измислете и запишете пет думи, които биха описали, колко сте скъпи на Бог.

Започнете да учите стихът за запаметяване наизуст.

В молитва помолете Бог да ви помогне най-добре да разберете, колко сте ценни за Исус.

Понеделник

Прочетете Матей 13:44-46

Намерете и прочетете Филип.2:6 и Яков 1:1

Какво е оставил Исус когато е дошъл при нас на земята?

Помислете, защо Бог оставил всичко?

Какво в тази история символизира на вас?

В молитва помолете Бог да ви помогне да оставите всичко заради Него?

Вторник

В библейската си тетрадка опишете чувствата, които изпитвал земеделеца, когато открил съкровището.

Намерете и прочетете Изход 19:5 и Втор.7:6. Как Бог описва Своя народ?

Помислете, на кого вие държите и цените? Покажете им днес, колко ценни са за вас.

В молитва помолете Бог да ви помогне да видите, какво този текст говори за вас.

Сряда

Прочетете Матей 6:19

Нарисувайте или измайсторете някакъв предмет, който би ви напомнял нещо, много ценно за вас.

Бихте ли могли да дадете най-ценното си нещо, заради човека, когото обичате?

В молитва помолете Бог да ви помогне да намерите тези съкровища, които има Той за нас.

Четвъртък

Представете си че сте намерили скъп диамант. Как ще реагирате на това?

Бихте ли искали да оставите всичко, за да го получите?

Разкажете стихът за запаметяване. Бог ни дава богатство, ясно описано в обещанията Му.

Помолете трима човека, да ви кажат своите любими библейски обещания. Запишете ги в своята библейска тетрадка. Прочетете на глас едно от тези обещания и в молитва благодарете на Бог за него.

Петък

Бог толкова много държи на приятелството си с нас, че е отделил един ден от седмицата, за да има общение в него с нас. Намерете време да се пригответе за този ден.

Заедно със своето семейство, поговорете за това, какво е трябвало да остави Исус, за да дойде на нашата земя.

Кажете молитва на благодарност и изпейте песен за прослава на нашия Бог, затова, че той се отнася към вас, като към скъпоценен бисер.

ВСЕСИЛНИЯТ

Стих за запаметяване: „Ето, Бог ми е спасение;
Ще уповавам, и не ще се боя; Защото Господ Иеова е
моя сила и песен, И Той стана мое спасение”. (Исаия 12:2).

Текст за изучаване: Марко 6:30-44

Главна мисъл: Божията благодат и милост
удволетворява всичките ни нужди.

Имало ли е момент, когато сте били така увлечени от нещо, че не сте обърнали внимание на собствените си нужди – забравили сте да обядвате, не сте забелязали хората около вас и т.н. И след известно време усещате, че сте огладнели много.

Същото се е случило с голяма група хора, когато те слушали Исус да говори. Представете си, че вие се намирате всред тези хора.

Беше прекрасен есенен ден и аз вместо да се отправя към вкъщи, тръгнах след тълпата, която се бе отправила към брега на езерото. Заслушах се в техния разговор.

---Съвсем скоро ние Го видяхме – каза един човек – Моят брат отплава с Него на лодка, а аз тръгнах пеш по брега. Надявам се, че ще Го срещна днес.

---А накъде се отправи Той? – попита мъжът в дрехи на пътник – Искам да Го видя преди да отида на Пасхата в Ерусалим, защото ще се връщам от друго място.

---Искам Той да благослови децата ми – каза една жена, зад която шляпаха три малки дечица – Те нямат баща, а ми се иска да ги възпитам в страх Божии.

---Исусе, къде Си? – викнаха рибарите.

---Вие мислите, че Той ще ви чуе? – смееха се хората наоколо.

---Може и да ни чуе – предположиха рибарите.

Изведнъж едно от децата викна: „Мамо, виж“.

Всички погледнаха към върха и в тълпата настъпи мълчание. Исус стоеше на върха на хълма.

Той стана и започна да говори. Той не прояви ни най-малък признак на недоволство или нетърпение.

Не мога да кажа колко дълго съм стоял да Го слушам. Той говори такива насърчителни думи, които аз никога не бях чувал от свещениците или служителите.

Даже малките деца не проявиха безпокойство в присъствието на Исус. В едни момент аз забелязах, че слънцето започна да залязва. Стомахът ми започна да къркори. Даже Исус изглеждаше малко уморен.

Учениците няколко пъти се опитваха да Го прекъснат и отведат, но Той не искаше да ни остави. Те още веднъж се обърнаха към Него, когато аз бях съвсем близко до тях. В това време аз чух как те Му казаха, че хората трябва да си отидат по домовете, за да могат да се нахранят. Но Исус им каза: „Дайте им вие да ядат“. Един от тях в недоумение погледна на Исус и след това се обърна към своя другар и попита:

---Къде можем да купим достатъчно храна, за да нахраним всички?

---Не разбирам Исус – каза другият – Най-близкото село се намира на два километра от тук. А народа тук е толкова много, че те всичките няма да се поберат в едно село. Да, и всичката храна в близките села няма да достигне за толкова множество.

---Има ли тук някаква храна? – попита Исус, обръщайки се към народа, а учениците започнаха да търсят хората, в които има нещо за хапване. Аз бях така запленил от това което Исус каза, че забравих изцяло, че в моята торбика има хляб и риба. В този момент ученикът на Исус, на име Андрей ме видя.

---Момченце, имаш ли някаква храна? -попита той. Андрей стоеше срещу мен.

---Да имам, но е съвсем малко – извинявайки се, подадох своята закуска.

---Тук има пет хляба и две малки рибки – разочаровано каза Андрей – Как можем да нахраним всичкия хора.

---Донесете ги тук, моля – каза Исус, не отговаряйки на въпроса. Останалите ученици се върнаха с празни ръце.

---Филип, Петър, Андрей, кажете на хората да седнат на тревата по петдесет човека. Направете така че всички да могат да ме виждат.

Хората седнаха на тревата в очакване какво ще се случи и какво ще предприеме Исус.

Когато всички седнаха, Исус погледна към небето, благослови хляба, разчупи го и го даде на учениците. Те напълниха всичките си кошници с хляб и риба, а след това започнаха подред да раздават на хората. Какъв аромат се носеше само от нея. Даже майка ми не готвеше така вкусно.

Исус и учениците не ядоха, докато не се убедиха, че всеки човек има храна. Хлябът даже остана! Всички се изпълниха с вълнение и радост.

---Не мога да повярвам, че Той направи това – каза рибар.

---Даже и като усещаш храната в стомаха си? – усмихна се спътника му. – Какви доказателства са ти нужни?

---Не говоря за това – въздъхна рибаря.

---Разбирам, че това е действително чудо – отговори спътникът. С нетърпение чакам да се върна в своята страна и да разкажа всичко това на своите приятели.

---Аз вярвам, че Господ ще се грижи за моите деца и за мен. – възкликнала майката, която искаше да бъдат благословени техните деца.

---Исус ни даде хляб – потвърди нейното най-голямо момче.

След като учениците ни раздадоха остатъците от хляба, за да го отнесем по домовете си, аз започнах да размишлявам върху това, как Исус ни даде храна от собствените Си ръце.

Да, аз донесох хляба, но аз не мога да го умножавам. А Той бе създал рибите в моретата и реките. Той бе създал слънцето и дъжда, за да може зърното да израстне, и от него да може да бъде изпечен хляб.

Моят баща жъне, а майка ми го изпече от брашното. Сега Исус взе това, което ние бяхме направили с моите родители и го умножи за всички хора. Да, Той действително има сила, за да ни спаси от греха и смъртта!

Събота

Споделете своите впечатления от урока с родителите си или с приятелите си.

Неделя

Научете стихът за запаметяване. Направете вкусни сандвичи и някой от своите приятели.

Разкажете им как Исус нахрани пет хиляди човека, като имаше само пет хлебчета и две рибки.
В молитва благодарете на Бог за Неговите дарове.

Понеделник

Представете си че сте журналист.

Вземете интервю от ап.Андрей, от момченцето с хлебчетата и рибките или от някой човек из тълпата.

Вторник

Прочетете Марко 6:30-44

Пребройте колко къщи или апартамента има на вашата улица. Ако във всеки дом живеят средно по трима човека, то колко улици трябва да имаме за да се получат 5000човека?

В молитва благодарете на Бог, че Той се грижи за всичко.

Припомнете си една от най-хубавите ваканции, която сте имали. Какво я направи такава?

Сряда

Прочетете Марко 6:32-35. Исус запланира малка ваканция или уйкенд със своите ученици. Как мислите, какво са почувствали те , когато са видели че приближава много народ?

Каква е според вас разликата от това как Исус реагира на приближаващия народ и как реагираха учениците? Как би реагирал ти?

В молитва помолете Бог да ви помогне да обичате хората така, както Исус ви възлюби.

Четвъртък

В своята библийска тетрадка напишете как бихте се чувствали, ако Исус би ви помолил да намерите храна за 5000 души? Има ли във вашия живот неразрешими ситуации?

Петък

В молитва помолете Исус да вземе в Своите ръце всички ваши неразрешими проблеми и да ви помогне да гледате на тях с НЕговите очи.

ЗАБЕЛЕЖИТЕЛЕН ОБЯД

Стих за запаметяване: „И ние познаваме и сме повярвали любовта, която Бог има към нас. Бог е любов; и който пребъдва в любовта, пребъдва в Бога, и Бог пребъдва в него. Ние любим [Него], защото първо Той възлюби нас”. (1Йоан 4:16,19).

Текст за изучаване: Лука 7:36-47

Главна мисъл: Безкрайната Божия любов към нас ни кара да обичаме другите.

Имали ли сте възможност да наблюдавате такова явление, като например по време на някакво мероприятие някой е започнал да се държи много необичайно? Всички започнали да наблюдават този човек. След като събитието приключило, този случай са го споменавали дълго време. Симон организирам празничен обяд, и даже след 2000г хората продължават да говорят за това което се е случило там.

СВИДЕТЕЛСТВО ЗА БОЖИЯТА ЛЮБОВ

Стих за запаметяване: „Исус му казва: Понеже Ме видя, [Томо], ти повярва, блажени ония, които, без да видят, са повярвали.“. (Йоан20:29).

Текст за изучаване: Йоан 20:24-31

Главна мисъл: Бог в Своята милост ни дава всичко, от което се нуждаем, за да можем да му се доверим.

Винаги ли вашите приятели са изпълнявали своите обещания? А самите вие? Или ви се е случвало някой да обещае да направи нещо, но не е изпълнил обещанието си? Какво почувствахте тогава? Вярвахте ли им следващият път, когато те отново ви обещаха, че ще направят нещо? От днешния урок ще разберем, че Исус е такъв Приятел, в Който може да не се съмняваш. Ето какво преживя Тома.

Тома се разхождаше по полето печален, оставяйки следи в меката земя.

---Аз не мога да повярвам, докато не видя – вайкаше се той.

Тома не беше в този ден в горницата, когато Исус се яви на учениците. А и Той не се яви лично на Тома.

„Ако това беше наистина Исус, защо Той не ми се яви и на мен? От друга страна, може наистина Исус да е възкръснал от мъртвите, както казваше. Не, аз не вярвам, докато не видя следите от гвоздеите на Неговите ръце и не пипна раната в Неговите гърди” – мислеше Тома.

Разбира се неверието на Тома разстройваше другите ученици. Всеки ден у тях се натрупваха доказателства за това, че Исус е жив, но Тома даже и не искаше да чуе за това. Той не можеше да повярва на това. Той постоянно твърдеше едно и също – „Най-накрая – реши той – аз няма да ходя повече на събранията. Така ще бъде най-добре.”

В течение на една седмица, той не идваше на вечерните събирания в горницата и през цялото време повтаряше: „Аз не вярвам докато не видя с очите си”.

Когато обаче ходеше по улицата, постоянно слушаше разговори за учениците, а също така и за тези, на които Исус се бе явил. Някои от хората знаеха, че Тома е един от учениците на Христос, даже го питаха дали е вярно това, че Исус е възкръснал!

Тома нищо не можеше да каже. Той не вярваше, но не искаше да говори на никого за своите съмнения. Така той се озова на полето пред дома си. Той не искаше да среща никого, не искаше да чува никого, не искаше да отговаря на никакви въпроси. Но когато беше сам, неговите мисли не му даваха покой.

Всеки ден той се чувстваше по-лошо и по-лошо: неверието и самотата увеличаваха товара над него. Една вечер, когато слънцето бавно се спускаше зад хоризонта, у Тома се появи мисъл, която започна да разсейва неговите съмнения. „Какво може от всичко това да е истина – мислеше той.

Тома няколко минути поспори със себе си – Може би Бог в своята милост е изпратил чрез моите приятели всички доказателства, от които се нуждаех. Въпреки това, защо трябва да се съмнявам в това, което ми разказват другите ученици? Аз трябва да поговоря с тях още веднъж” – реши той накрая.

Тома изтичаше вече към домът, където бяха събрани неговите приятели. Той не спря докато не достигна мястото.

Бързайки към стаята и прескачайки през три стъпала, той отвори вратата и влезе вътре. Всички ученици стояха около масата и се хранеха

---Тома, виждам че си решил да се присъединиш към нас. Радваме се да те видим! – възкрикна Петър – Вземи си въздух докато затвори вратата. Сядай и вечеряй с нас.

Дишайки тежко, Тома седна. След като неговото дишане стана равномерно, той стана, изми ръцете си и седна около масата с приятелите си. В този миг той почувства, че Някой стои заедно с тях. Познат глас каза: „Мир вам”. Тома се обърна.

Протягайки към Тома ръка, Исус каза:

---Дай си пръста тук и виж ръцете Ми, дай ръката си и я сложи в ребрата ми, и не бъде невярваш, а вярващ”

Тома се чувстваше така, сякаш е ударен от гръмотевица. Това беше Самият Исус. „Той знаеше за какво мислех през цялото време” – помисли си Тома. Той се опита да открие в лицето на Исус недоволство за неговото неверие, но нищо освен любов не видя. С ъс сълзи на очи, падайки на колене пред Исус, той възкликна:

---Господ Мой и Бог Мой!

---Тома, ти повярва, защото Ме видя, блаженни са тези, които без да видят са повярвали.

Събота

Споделете своите впечатления от урока с родителите си или с приятелите си.

Неделя

Започнете да учите стихът за запаметяване.

В молитва помолете Бог да ви помогне да почувствате проявенията на Неговата любов в своя живот.

Понеделник

Прочетете Йоан 20:24-31

Представте си, че вземате интервю от Тома след като той е видял Исус.

Как мислите, с какво той ще обясни своите предишни съмнения?

Намерете думата „съмнение” в речника. Подхожда ли това описание за Тома?

Напишете в своята тетрадка, в какво вие си приличате или различавате от Тома.

Вторник

Прочетете Йоан 16:13

Как Бог ни води?

Помолете някой от вашето семейство или ваш приятел, да ви разкаже как Бог го е ръководил.

В молитва помолете Бог да ви помогне да видите как Той ви води през живота ви.

Сряда

Напишете в тетрадката си за съмненията, които вие имате в отношенията си към Бог. Срещу всяко съмнение напишете нещо добро, което Бог е направил за вас

Прочетете Матей 7:7-11. Какво говорят тези думи за това, как Бог иска да ни помогне?

Разкажете на ваш приятел за доказателството, че Бог се грижи за вас.

В молитва благодарете на Бог, че той присъства във вашия живот и се грижи за вас.

Четвъртък

Припомнете си за двама човека от Новия Завет и двама от Стария, които също се съмнявали. Как те постъпиха със своите съмнения?

Какво може да научите от тези съмняващи се хора?

Изпейте химн за прослава на Бог, за това че Той е ни е дал много доказателства за Своята любов и милост.

Петък

Прочетете Притчи 3:5,6 заедно с вашето семейство на домашното богослужение.

Поговорете с близки за това, как Бог ръководи вашето семейство в трудни времена.

Помолете член от вашето семейство да намери в дома ви някакъв предмет, който да показва Божиата любов. Нека всеки да покаже какво е намерил и да обясни, защо той е избрал това.

Помолете се заедно и благодарете на Бог, че Той дава на всеки човек лично свидетелство за Своята любов.

БОЖИИТЕ ВЪЗЛЮБЕНИ

Стих за запаметяване: „А сега в Христа Исуса вие, които някога сте били далеч, сте поставени близо чрез кръвта на Христа.“. (Ефес.2:13).

Текст за изучаване: Деян.18гл, Ефес.2:11-22

Главна мисъл: Благодарение на Божията любов ние имаме добри отношения с всички.

Някога забелязвали ли сте, как ви е приятно да сте с тези хора, които има такива убеждения както вие?

„Тук трябва да намеря хора, които искат да приемат истинския Бог – помисли Павел, когато беше в големия град Коринт, спускайки се по пътеката към пристана – Но първо трябва да хапна и да намеря място, където мога да отседна.

На пристанището Павел вляза в гостилницата, за да обядва, а след това тръгна по търговската улица на града. Той беше майстор на шатри и попита откъде може да закупи подходящ плат. Веднага го упътиха към Акила и Прискила. ---Аз купих от тях чудесна продукцията – каза един търговец – Мисля, че ще ви допадне и на вас. Павел погледна търговеца ---Разкажете ми ако обичате за тях – помоли той човека.

---Те са много добри работници, но не обръщай внимание на това, че в събота те не отварят своя магазин – каза търговеца – Те са юдеи, но наричат себе си последователи на някой си Христос, когото евреите убили преди няколко години.

---Наистина? – попита Павел, не вярвайки на ушите си.

---Те търгуват тук – каза човекът, посочвайки магазина на ъгъла. Когато търговеца заедно с Павел дойдоха до домът на споменатите хора, от там излезе жена, а след нея с бавна походка дойде и мъжът ѝ.

---Слава на Бога, вие сте тук – възкликнала тя, гледайки търговеца – Ние получихме голяма поръчка!

„Може би това е Прискила?“ – помисли си Павел.

---Нужен ли ви е помощник? – попита търговеца, сочейки с ръка към Павел.

Сега мъжът и жената обърнаха внимание на Павел и го поздравиха.

---Това е Прискила, моята жена, а аз съм Акила.

---Благодат и мир от Бога Отда и Господа Исуса Христа – поздрави ги Павел, протягайки ръка на Акила – Аз съм Павел.

---Вие също се покланяте на Христос! – удиви се Прискила, слагайки ръка на сърцето си.

---Да, аз съм апостол на нашия Господ по воля Божия – каза Павел, усмихвайки се.

---Тогава елате и всичко ни разкажете – каза Прискила

---Аз тръгвам – каза търговеца.

Давайки му кесия с пари, Акила каза:

---Благодаря ти, че донесе до тук нашия брат.

Търговецът кимна и се отдалечи.

---Откъде дойдохте? – потита Прискила Павел.

---Аз бях в Атина, където проповядвах Евангелието – отговори Павел. – хората предпочитат да се покланят на лъжливи богове, а не на истинския Бог. Затова аз дойдох тук, за да разкажа за Него. А вие?

---Ние дойдохме от Рим, когато император Клавдий изсели всички евреи – отговори Акила.

---Явно Коринт е добро място да започнеш нова работа.

---И да разказваш за вярата си – Допълни Прискила.

---Явно при вас се получава и едното, и другото. – каза Павел, гледайки шатрите.

---Бог е добър към нас! – отговори Акила – С вяра ние се хвашаме за тази голяма поръчка. Вие можете ли да се присъедините към нас утре?

---Мога даже и още днес – каза Павел.

---Можете да останете у нас – предложи Прискила – разкажете ни също и повече за Христос.

---С радост! – каза Павел.

Всеки ден тримата работеха, а вечер изучаваха Свещенното Писание. В събота Павел проповядваше в местната синагога. Веднъж в магазина дойдоха Сила и Тимотей. Павел сърдечно ги прегърна.

След това Святият Дух подбуди Павел да проповядва на юдеите за Исус, че Той е Христос. Но скоро юдеите отказаха да го слушат. Те много се разневиха на Павел и го заплашиха. Павел им представи много силни аргументи в полза на Христос, но юдеите отказаха да Го приемат. Тогава Павел оттърси пепелта от своите дрехи за свидетелство на тяхната съпротива.

---Ако вие умрете без вяра, това ще бъде свидетелство против вас в съда – предупреди ги той. – Отсега ще проповядвам на езичниците.

Павел излезе от синагогата и се отправи към съседния дом, принадлежащ на богобоязливия човек, когото наричаха Юст. Там той започна свободно да проповядва за Христос на Тит, един от езичниците, който се покланяше на Бог в синагогата. Павел слушаха и приятелите на Тит. Слушайки проповедта на Павел, няколко коринтяни и юдеи, и самият Крис – началника на синагогата и цялото му семейство, повярваха в Христос и се кръстиха.

Бог откри на Павел да остане в Коринт, възползвайки се от гостоприемните християни. След половин година той реши да отиде в друг град.

Акила и прискила тръгнаха заедно с него в Ефес, където с личния си пример Павел научил тези хора да проповядват. В Ефес Акила и Прискила се срещнаха с вярващ юдеин, когото наричаха Аполос. Те го приеха в дома си и го научиха всичко, което знаеха. Когато самият Аполос поиска да отиде в Ахая, за да проповядва

там Евангелието, християните от Ефес написаха писмо до Ахаямските вярващи, молейки ги да го приемат.

Павел също продължи пътешествието си от едно място на друго. Нямаше място, където той да е бил и да не е разрушил бариерите между хората в името на Христос.

Събота

Споделете своите впечатления от урока с родителите си или своите приятели

Неделя

Научете стихът за запаметяване.

Припомнете си времето, когато всичко пропадаше или сте се чувствали самотни.

В молитва помолете Исус да ви помогне да бъдете хора, които да приемате другите.

Понеделник

Прочетете Еф.2:11-22

Павел проповядва на езичниците – хора, които не са били от рождение юдеи. Прочетете стих 12 и намерете пет пункта, които описват хората, които живеят далеч от Христос.

Какво чувствате, когато ви отхвърлят?

В молитва помолете Исус да ви помогне на намерите правилният подход към хората, които често пренебрегвате!

Вторник

Прочетете Деян. 18гл.

Исус в пълна мярка изпита на Себе си отхвърляне и презиране.

Прочетете стиховете по-долу и кажете защо се е случило така: Матей 1:18,19; Лука 5:18-24; Йоан 1:45,46

В своята тетрадка напишете как вие можете да премахнете бариерите между хората.

Помолете се за тези, които изпитват отхвърляне и пренебрежение.

Сряда

Прочетете Еф.2:14-17

Колко пъти Павел използва думата „мир“? Кого Павел каза, че „Той е нашият мир“? На кого Исус носи мир? По какъв начин Исус дава мир на хората, които се различават един от друг.

Помислете, има ли някакви бариери между вас и другите хора? Ако ДА, какво трябва да направите, че тези бариери да бъдат разрушени?

В молитва помолете Бог да разруши бариерите между вас и другите хора.

Четвъртък

Припомнете си песен или стих, които показват как Исус разрушава бариерите.

Ако Исус живееше на вашата улица, с кого Той би се сприятелил? Можете да намерите подсказка в Матей 9:10-12

Исус е открил път за нас! Към Кого? (Виж.Еф.2:18)

В молитва благодарете на Исус, че е отдал Себе си за нас, открил ни е пътя към Отец и ни е изпратил Святия Дух.

Петък

Поканете днес на гости някой, с когото рядко говорите или направете нещо заедно.

Измислете и нарисуйте символ или знак, илюстриращ единството ни в Христос.

По време на домашното богослужение попитайте родителите си какви бариери съществуват между хората и как ги преодоляват.

Помолете се заедно, Бог да ви даде мъжество и мъдрост да разрушите бариерите.

РАЗНОГЛАСИЯТА В СЕМЕЙСТВОТО

Стих за запаметяване: „А, най-последно, бъдете всички едномислени, съчувствителни, братолюбиви, милостиви, смиреномъдри.“ (1Петр.3:8).

Текст за изучаване: 1Кор.1-3

Главна мисъл: Бог иска да пазим единството в нашето църковно семейство.

Някога карали ли сте се на човек от вашето семейство? Как се чувствахте след това? А какво става ако неприятното чувство от караницата продължават и се задълбочават? Исус желае ние да живеем в мир и съгласие с всички, както в семейството си, така и в църквите ни. Апостол Павел ни е оставил няколко добри съвета за това как да живеем в мир.

---Как вървят нещата с Хлои? – попита Павел своите коринтски приятели, които току що се приближиха към него.

---При нея всичко е добре – отговориха те – Тя винаги работи. Именно заради това ние сме тук. Но тя е много заета, за да се отпрати на такова пътешествие.

---А как са нещата в църквата? – попита Павел – Аз току що получих писмо от братята, в което те питат съвета по някои въпроси.

Гостите се спогледаха.

---Делата в църквата не са съвсем така, както бяха, когато беше с нас – с досада каза един от мъжете.

---Какво имаш в предвид? Защо? – попита Павел.

---Помните ли, когато при нас дойде Аполос? Нещо такова и даже по-лошо. Лъжеучители разказват на членовете на църквата съвсем различни неща, от тези които вие ни учихте. Някои от братята започнаха да се изказват лошо за вашите учения – добави друг.

---Членовете на църквата постъпват така както им се иска – добави трети – Те се обвиняват един друг направо по време на богослужението. Някои отказват да разговарят един с друг.

---Да – продължиха гостите – но някои от тях не трябва да разговарят. Някои мъже и жени проявяват неверност един към друг. Други отново започнаха да се покланят на идоли и да вършат лоши неща, както преди.

Павел стана и отиде до прозореца.

---Извинете, че ви донесохме лоши новини – извиниха се братята.

Павел се обърна с лице към тях и каза:

---Аз се боях, че може да се случи нещо подобно. Светият Дух ми даде да разбера, че писмото е било скрито. Бог знаеше, че това ще се случи. Сега и аз знам за него. Но знам също и как да постъпя.

След като госттите си тръгнаха Павел в течение на няколко часа се моли за тази ситуация. После той повика при себе си Тит.

---Тит, имам нужда от твоята помощ да доставиш писмото до коринтската църква – каза Павел.

---Има някакви проблеми? – попита Павел.

---Да - отговори Павел – лъжеучители, невярност в брака, поклонение на идоли, вражда в църквата. Някои са се върнали в стария си начин на живот.

---О да! – възкликна Тит – това е наистина сериозно. Защо ти сам не отидеш при тях?

---Ще отида, но по-късно. Мисля, че хората няма да ме слушат в този момент – каза той – Те са горди и непокорни. Аз ще напиша писмо до края на тази седмица. А при тях ще отида по-късно.

---Добре, аз ще се моля за вас – каза Тит на излизане.

Павел разбра, че трябва внимателно да подбира думите си. Отначало той спомена, че се безпокои за тях и колко добре са се обхождали един с друг преди.

„Непрестанно благодаря на Моя Бог за вас... В Него ние всички се обогатихме, в думи и познание” /1Кор.1:4,5/. Той ги помоли да живеят в мир един с друг, а след това им откри, че чрез Хлоина на него му било известно за разногласията, които имат помежду си. „Умолявам ви братя, в името на Нашия Господ Исус Христос, всички да говорите в съгласие и да нямате раздори помежду си, а да бъдете свършено съединени в един ум и в една мисъл”.ст.10

Той отговори на всички техни въпроси, не обръщайки внимание на това, с което те се занимаваха. Той не спомена лъжеучителите. Той единствено напомни на своите братя във вярата, това което ги е учил като е бил с тях.”

„И аз, братя, когато дойдох при вас, не дойдох с превъзходно говорене или мъдрост да ви известя Божията тайна; защото бях решил да не зная между вас нищо друго, освен Исуса Христа, и то Христа разпнат. Аз бях немощен

между вас, страхувах се и много треперех И говоренето ми, и проповядването ми не ставаха с убедителните думи на мъдростта, но с доказателство от Дух и от сила; за да бъде вярването ви основано не на човешка мъдрост, а на Божията сила /1Кор.2:1-5/

Той ги е умолява да се примирят един с други и да не спорят за това кого да средват.

„Понеже и досега сте плътски; защото, докато има между вас завист и разпра, не сте ли плътски, и не постъпвате ли по човешки?...И тъй, нито който сади е нещо, нито който пои, а Господ, Който прави да расте ...защото сме съработници на Бога”

Най-накрая той напомнил на коринтяните, кои са те всъщност: „*Вие сте Божията нива, Божието здание ...Не знаете ли, че сте храм на Святия дух и Божият Дух живее във вас? ...Вие сте Христови, а Христос – Божий!*” /1Кор.3:9-23/

Събота

Споделете своите впечатления от изминалия урок с родителите или приятелите си.

Неделя

Започнете да учите стихът за запаметяване
Помелете Бог да отнеме от вашия живот всички
конфликти с другите хора

Понеделник

Прочетете 1Кор.1:4-7

Забележете че в началото Павел поздравява своите приятели от коринтската църква

Защо Павел хвали в началото коринтяните? Правилно ли постъпват тези, които веднага започват да критикуват човека?

В молитва помолете Бог за мъдрост как да общувате с хората.

Вторник

Прочетете 1Кор.1:10-17

Каква била причината за проблема в коринтската църква?

Помислете към кого вие сте благоразположени? Защо така се отнасяте към този човек?

Напишете за този човек в тетрадката си.

В молитва благодарете на Бог за Исус, нашият Миротворец.

Сряда

Прочетете 1Кор.2:1-5

Кого посочва Павел като източник на сили и проповеди? Как мислите, защо той прави това?

Препишете стихът за запаметяване на картичка, като поставяте местоимението „аз“ там където е възможно.

В молитва помолете Исус, Той да ви ръководи във всичко, което правите или говорите.

Четвъртък

Изчислете колко пъти Павел се обръща към коринтяните и ги назовава братя в 1, 2 и 3 глава. Защо така често той признава това?

Отделете време за своите братя или сестри /или роднини/. Обещайте си че никога няма да им се ядосване и няма да спорите с тях.

Благодарете на Бог за вашето семейство и за църквата.

Петък

Заедно с родителите съставете „план на миротвореца“. Постарайте се да изпълните всичко което написахте.

На домашното богослужение обсъдете, как може да поддържате единството в семейството, в училището, на работата, в църквата.

Всички в семейството се помолете за единството във вашата църква.

БЪДЕТЕ ДОСТОЙНИ

Стих за запаметяване: „Защото се яви Божията благодат, спасителна за всичките човеци, и ни учи да се отречем от нечестията и от световните страсти и да живеем разбрано, праведно и благочестиво в настоящия свят”. (Тит 2:11,12).

Текст за изучаване: Тит 1

Главна мисъл: Ние откриваме Божията любов в заобикалящите ни хора, когато живеем по Божиите принципи.

Кой не обича да получава писма? От кого най-много обичате да получавате писма?

Нашата история днес ни разказва, как Тит е получил много важно писмо от Павел! Хайде да разберем какво е то.

Тит току що приключи да чете писмото, получено от апостол Павел. Той беше радостен, че Павел му е изпратил подробно описание на качества, които трябва да има старейшината. Това много ще облекчи Тит в изборния процес в църквата.

Павел остави Тит в Крит, когато се отправи към Ефес. Тит почувства голяма отговорност от това, че Павел му довери работата в този район.

„...Ако някой е непорочен мъж, на една жена” – прочете Тит.

„Това е сложно – помисли той – Някои мъже имат повече от една жена, а другите не са верни само на една. Трети се обръщат към жените си като към роби”.

„Децата им да са във вярата” – това е още по-сложно. Децата на много членове в църквата следват лъжеучители или се покланят на идоли.

„Безукорни в разпуснатост или непокорството” – Някои от децата, които вече са юноши, започват да вземат участие в пияни служби на бог Дионисий. Когато техните родители се обърнаха към истинния Бог, те продължиха да го правят както преди. И разбира се в своето полупияно състояние, те не искаха да се подчинят на авторитета на своите родители.

„Епископът трябва да бъде ... непорочен, не своеволен, нито гневлив, не пристрастен към виното, нито побойник”.

Тит много пъти е виждал проявата на Божията сила и защита от дръзките членове на църквата. Някои от новообърнатите насилството се опитваха да заставят своите домашни да отиват на църква. Те биеха своите деца, които не идваха на богослужението. Тези пък, които идваха от тях продължаваха да се покланят на Дионисий и от тях миришеше на вино. Тит искаше да бъде вежлив и тактичен с всички, но когато тези буйни хора станеха и прекъснаха богослужението или се опитваха да противоречат, той ги помоли да напуснат събранието. Някои опитали да спорят с него, а веднъж към него хвърлиха даже и ваза.

И Павел продължил:

„...нито да е лаком за гнусна печалба”.

„Жителите на Крит, няма да са те, ако не обичат парите” – казал един критски философ. А един от членовете на

църквата разказа на Тит, че репутацията на жителите на Крит е лоша, че съществува даже дума „критиз“, което означава „лъжа“.

Тит внимателно препрочиташе и разглеждаше писмото: „...Който да държи вярното слово, според както е било научено, да може и да увещава със здравото учение и да опровергава онези, които противоречат“.

Лъжеучителите и лъжеученията действително били голям проблем, с който вярващите се сблъскали. И този проблем не беше само на остров Крит. Това съществуваше навсякъде. Но тук на Крит имаше много юдеи, които се обърнаха към християнството, но и такива, които не се бяха обърнали. Тези, които отдавна бяха членове на църквата, се опитваха да изискват от новообърнатите да спазват много предписания.

Някои искаха, всеки езичник да бъде обрязан. А необърнатите юдеи се опитваха да принудят членовете на църквата да слушат техните учения. Проблемът бил в това, че жителите на Крит не правили разлика между истинките вярващи и останалите юдеи, а съдели всички еднакво. В резултат християните получили лоша репутация в града.

Всеки избран старейшина беше длъжен да има характер, който да превъзхожда по своето съвършество всички – даже и тези, които се наричаха християни. Той беше длъжен също да бъде настоящият дипломат – посланика на Бога сред хората. Той трябваше в пълно съвършенство да следва истината и когато имаше нужда да вземе строги мерки към провинилите се хора. Той беше длъжен да бъде много тактичен. Също така трябваше да умее да каже на човека, така че да не го отблъсне, а в същото време да му посочи греха. Да бъдеш старейшина означава да носиш голяма отговорност.

Тит още веднъж погледна писмото и реши да се посъветва с братята от домашната църква.

„Те познават всеки член на църквата най-добре, отколкото аз – помисли си той – Може би, те ще ми помогнат да избира достойни хора”.

---Павел ни изпрати голям списък с качества, които е длъжен да притежава старейшината – обясни Тит, малко след като се събраха хората.

---Тит, прочети го моля те бавно, за да можем да си припомним тези хора, които пазят всичко това – каза един човек.

Когато Тит прочете целия списък, в стаята стана тихо. „О, не! Те не могат да кажат нито един човек” – помисли си Тит. Най-накрая един от тях каза:

---Павел постави за християните много високи стандарти. Аз мисля, че ние всички като християни сме длъжни да ги следваме, даже и да не сме старейшини. Тогава нашата църква ще стане много по-чиста и ние ще бъдем по-добри свидетели за Христос.

---Това са стандарти на Бог, а не на Павел – тихо отбеляза Тит.

---Тогава хайде да ги следваме! – решили всички еднородно.

Събота

Разкажете своите впечатления от преминалия урок на своите родители или приятели.

Неделя

Започнете да учите стихът за запаметяване.

Има ли във вашето семейство някой, който обича да пише писма? Писал ли е той някога, някакво особено, необичайно писмо?

В молитва благодарете на Бог за Библията, която е Неговото писмо за вас!

Понеделник

Прочетете Тит 1

Отново прочетете Тит 1:5. В библейския атлас намерете къде се намира остров Крит.

Избройте пет характеристики на хората, с които е живеел Тит.

В молитва се помолете на Бог да благослови вашата църква.

Вторник

Напишете в тетрадката си характеристиките на старейшината.

Кой се явява старейшина във вашата църква? Как беше избран той? Защо избират старейшина?

Помолете се за особенни благословения за старейшината във вашата църква.

Сряда

Чували ли сте за такива хора, които разпространяват лъжливи идеи?

Сравнете лъжливото учение, за което се говори в посланието към Тит, както и тези, които спорели с Исус и апостолите. Тит1:10-14, Марко 13:22, Деян.20:29, 2Петр.3:3-7

В молитва помолете Бог да ви помогне да разпознавате лъжеученията и да избяхвате грешките.

Четвъртък

Помислете за стих или песен, в която да изразите своето желание да живеете така, че да прославите Бог.

Помислете за човек с ръководни способности, от който вие се възхищавате. Какви качества, споменати от Павел има в тези ръководители?

Помолете се за този човек.

Петък

На семейното богослужение си представете, че вие сте помощник на Тит. Какво във вашата църковна работа би било най-трудно?

Заедно със семейството си напишете списък с лидерските качества, които всеки от вас има.

В молитва благодарете на Бог за способностите, които Той ни е дал. Посветете ги на служба за Него.

НАЙ-ГОЛЯМА Е ЛЮБОВТА

Стих за запаметяване: „И тъй, остават тия трите: вяра, надежда и любов; но най-голяма от тях е любовта.”. (1Кор.13:13).

Текст за изучаване: 1 Кор.13

Главна мисъл: Членовете на Божието семейство проявяват любов един към друг.

Сложно ли ви е да обичате хората? Искате ли да имате такива качества в характера си, които се описват в 1Кор.13 глава? Има само един единствен източник на такава любов!

---Аз съм влюбена – провикна се Маша, втурвайки се в стаята.

---Какво? – потита нейният по-голям брат Сашо. Той стоеше на креслото и гледаше телевизия.

---Не какво, а кого? – възкликнала Маша, издигайки глава нагоре.

---Кого тази седмица? – попита Сашо.

---Сашо! – възпротиви се Маша. – Защо винаги си такъв?

---Какъв? – подразни се брат й.

---Такъв...но ...остави, - каза Маша – Във всеки случай, когато той дойде при нас в събота на обяд, искам да бъдеш много добър към него.

---Защо? – потита Сашо, не отделяйки очи от телевизора.

---Защото ако ти сам не кажеш на мама, че й разби любимата кутия, то аз ще кажа.

---Между впрочем, тя те помоли да миеш съдовете.

---Не е вярно! – отговори Маша и изчезна от стаята.

На следващата събота след богослужението, Маша изтича до стаята на Сашо и го разстърси по рамото.

---Той е тук, той е тук! – едва сдържайки възторга си, каза тя.

---Добре, ще дойда. Какво е това? – заинтересова се Сашо, следвайки я.

---Денис! Приятеля, за който ти говорих – поясни Маша.

---А-а-а, той – възкликна Сашо – Той пък какво си мисли. Но ти имаш кофти вкус за приятел.

---Сашо, биди вежлив с нас! – предупреди Маша.

---Ще се постарая, но да знаеш, какво мисля.

Маша тръгна напред, а Сашо следваше отзад.

---Привет Денис, - радостно каза тя – Здравейте Людмила Петрова.

Денис нищо не отговори. Той премина през залата, седна в любимото кресло на мама, подпирайки с ръка главата си.

Майката на Денис носеше в едната ръка голяма чанта, а в другата гореща тенджера.

---Здравейте Сашо и Маша – поздрави тя.

И двамата изхвърчаха да държат вратата, защото Людмила Петрова едва държеше блюдото в ръка.

---Денис! – възкликна тя – Защо не ми помагаш?

---Изморих се – смутолеви той.

Маша и Сашо се спогледаха и влязоха в кухнята, за да донесат чинии. Там майка им и баща им приключваха с приготвянето на салатата.

Обядът с Денис беше ужасен. Той прекъсваше другите, никого не слушаше, оплакваше се и постоянно се обиждаше. Сашо и Маша ставаха все по тихи и по-тихи.

След като обяда приключи, Людмила Петрова се извини, за това че трябва да излезе, тъй като имала желание да посети бабата на Денис в болницата. Денис нищо не каза, просто се облече и излезе. След като гостите си тръгнаха, Сашо и Маша се обърнаха към родителите си:

---Вие си почивайте. Ние сами ще приборем масата.

След малко те се върнаха в хола

---Това беше ужасно – каза Маша.

---Ще те поправа: той беше ужасен – признае Сашо.

---Извини ме, че не те послушах – извини се Маша.

---И ти ми прости, че не бях вежлив с теб – каза Сашо.

---Охо, какво сте научили вие? – загадъчно попита майка им.

---Любовта е сляпа. Или аз бях такава – бавно произнесе Маша – А Сашо не е толкова лош, колкото си мислех.

---След като видяхме държанието на Денис – продължи Маша – ние със Сашо ще бъдем внимателни и ще се отнасяме добре един към друг.

---Ние много често се дразним един друг, но в крайна сметка ние се обичаме – допълни Сашо.

---Наистина ли мислиш така? - възкликнала Маша и приближавайки се към брат си го прегърна и целуна – Ти си толкова добър.

---Еее, без толкова сантименталности – извика Сашо и се мушна под възглавницата.

---По отношение на Денис, аз бях сантиментална, когато аз ...-тя замълча.

---Добре – изпревари я баща ѝ – Хайде да видим, какво днес сме научили. Маша, подай ми моля Библията. Ще отворя на

1Кор.13:4-8. Казват че ние трябва да четем тази глава всеки ден.

---Не искам, изморен съм – започна да се оплаква Сашо.

---Слушай, защото иначе ще те целуна още един път! – каза Маша.

Когато татко намери мястото, той започна на чете:
„И ако раздам всичкия си имот за прехрана на сиромасите, и ако предам тялото си на изгаряне, а любов нямам, никак не ме ползува. Любовта дълго търпи и е милостива; любовта не завижда; любовта не се превъзнася, не се гордее, не безобразничи, не търси своето, не се раздражнява, не държи сметка за зло, не се радва на неправдата, а се радва заедно с истината, всичко премълчава, на всичко хваща вяра, на всичко се надява, всичко търпи”. (1 Кор. 13:3–7).

Събота

Споделете своите впечатления от преминалия урок с родителите си или с приятелите си.

Неделя

Научете стихът за запаметяване. Повтаряйте го всеки ден.

В молитва молете Бог да ви показва, на какво Той иска да ви научи чрез този урок.

Понеделник

Прочетете 1Кор. 13глава. Как мислите, колко често ние трябва да четем тази глава?

В тетрадката си напишете действия, които нямат смисъл без любов. В молитва помолете Бог да напълни вашите сърца с Божествена любов.

Вторник

Прочетете 1Кор.13:4-7

Основавайки се на този пасаж, задайте си въпрос: „Явявам ли се търпелив и милосърд?“

Изберете едно качество от този пасаж и през целия ден се опитвайте да го изработвате в своя характер.

В молитва благодарете на Бог за примера на Любов, който ни е дал в лицето на Исус.

Сряда

Прочетете отново 1Кор.13.

Помислете за нещо, което днес може да направите за някой приятел или роднина.

Преди да направите това, помолете Бог за увереност в това, което ще правите, за да не се почувствате както текста „кимвал що дрънка“.

Четвъртък

Прочетете отново 1Кор.13гл

Как мислите, защо апостол Павел говори в тази глава за младенци и възрастни?

Изпейте любимата си песен за Исус.

Помолете Исус да ви помогне да Го обичате така , както Той ви обича.

Петък

Прочетете 1Кор.13.

Как мислите, защо любовта е по-голяма от вярата и надеждата?

Преди началото на съботния ден на домашното ви богослужение запалете свещ. Нека всеки член от семейството да предава свеща в кръг, разказвайки за своята любов към другите и към Исус.

ВИНАГИ ЗАЕДНО

Стих за запаметяване: „И те всички се изпълниха със Светия Дух, и почнаха да говорят чужди езици, според както Духът им даваше *способност* да говорят”. (Деян.2:4).

Текст за изучаване: Деян.2:1-12 и Йоан 14:15-17

Главна мисъл: Бог ни изпраща Светия Дух, за да ни помогне и служи.

Изпитвали ли сте някога самота? Искате ли някой винаги да е до вас и да споделя с вас трудностите и проблемите ви?

Исус е имал такъв Приятел и Помощник. Той иска да стане и ваш Приятел, помагайки ви във всичко.

В Гетсимания

Исус знаеше, че Неговата работа на земята отива към своя край. След няколко часа Той щеше бъде предаден от един от Своите ученици и след това арестуван. Щяха да Го третираат като престъпник и да издеватлестват над Него. Той щеше да бъде осъден и предаден на смърт чрез много

унизително наказание за времето си. Той трябваше да извърви този път и при всичко това Той не се безпокоеше за Себе си.

Безпокоеше Го съдбата на учениците, които бяха с Него в продължение на три години. Той знаеше, че те не разбират какво щеше да стане. Той толкова често се опитваше да им разкаже за това, но те не бяха способни да разберат думите Му. Учениците мечтаеха, Исус в следващият момент да стане юдейски Цар, но Той не мислеше въобще да стъпва на земен трон.

Исус разговаряше в молитва със Своя Отец и Го молеше да изпрати Святия Дух на земята, след като Той се възнесе на небето. Святият Дух трябваше да ги утешава, просвещава и пази, не само учениците на Христос, но и всички вярващи в Него от момента на възнесението Му до момента на Второто Му пришествие.

При Йордан

Във времето, когато Исус работеше като дърводелец, Той чу за проповедите около р.Йордан. Слушайки за новините, Той разбираше, че този човек е призван да пригответи народа към приемането на Евангелието. Исус подреди инструментите Си, взе си довиждане с близките и се отправи към р.Йордан.

Оказа се, че проповедника беше Негов братовчед. Те никога преди това не бяха се срещали. В началото Исус стоеше сред тълбата и слушаше. Йоан говореше за пришествието на Месия. В своята проповед той насърчаваше грешниците, които имат нужда от Спасител. А с язвителни и резки думи той се обръщаше към лицемерите, които идваха на Йордан, за да осъдят неговата дейност. Исус гледаше как Йоан кръщава, каещите се хора.

Когато Йоан забеляза Исус, той веднаха разбра, че това е Месия. Исус настояваше да се кръсти от Йоан. В началото той не искаше, но в края на краищата изпълни

молбата на Исус. До този момент, Йоан се молеше, когато дойде Месия, да му бъде дадено знамение от небето и така да разбере за Него. Когато Исус излизаше от водата и вървеше към брега, небето се отвори и Бог изпрати Святия Си Дух във вид на гълъб, който летеше към Исус. Йоан прие това за знак от горе, знакът, който очакваше.

В пустинята

След кръщението Святият Дух подбуди Исус да остане насаме със Своя Отец, за да разбере в пълнота мисията, която има на земята. Исус дойде в пустинята и беше в общение с Отца четиридесет дни. Когато тези дни свършиха, сатана дойде при Исус, за да Го изкуши три пъти. Но всяко изкушение Исус побеждаваше чрез думите на Писанието. Святият Дух Му напомняше тези думи.

Исус не можеше да дочака момента, когато да разкаже на Своите ученици за Святия Дух, настоящият Приятел на вярващите. Той се усмихваше, когато в мислите Си виждаше, как Святия Дух им напомня и ги пази. Също така същият този Дух никога нямаше да ги остави.

На небето

След четиридесет дни Исус се възнесе на небето. Изпълнявайки Своето обещание, Той изпрати на Своите ученици Святия Дух.

На земята

Учениците бяха в горницата. Те изповядаха греховете си, молеха се и хвалеха Бога. Исус изпрати Святия Дух в силен вятър, влизащ в стаята, а също така и като огнени езици, стоящи над главата на всекиго.

В миг учениците добиха сила, страхът изчезна и те започнаха да разбират случващото се. Те излязоха по улиците на града и започнаха да хвалят Бог, да проповядват благата Му вест. На Пасхата в Ерусалим бяха дошли хора от

целия свят. От учениците те чуха веста за спасението всеки на своя език.

Учениците изцеляваха болни, изгонваха бесове и извършваха много други чудеса в името на Исус Христос и чрез силата на Святия Дух.

Заклучение

Исус обеща да изпрати Святия Дух и на нас днес. Всичко, което трябва да направим е да Го помолим за това.

Събота

Споделете своите впечатления от изминалия урок с родителите или приятелите си.

Неделя

В своята тетрадка напишете описание на сегашния си приятел. Какви качества според вас са важни най-много?

Научете стихът за запаметяване

В молитва помолете Исус да ви изпрати Святия Дух, така че Той да ви стане Приятел.

Понеделник

Прочетете Йоан 14:15-17

Съставете списък със своите приятели.

Какъв подарък бихте искали да подарите на приятелите си, ако някой ден ви се наложи да заминете?

Молете се за своите приятели.

Вторник

Прочетете Матей 3 и 4:1-10

Припомнете си моментите от вашия живот, когато Святия Дух ви е напомнил нещо или ви е помогнал да издържите над изкушението!

Помислете за песен, стихотворение или колаж, който говори за пътищата, които Святий Дух използва, за да влияе върху нашия живот.

В молитва благодарете на Святия Дух, че ви ръководи винаги.

Сряда

Прочетете Деян.2:1-12

Излезте на чист въздух и застанете така, че да почувствате вятъра. Обяснете на някой факта, че както вие можете да почувствате вятъра, подобно е и влиянието на Святия Дух.

Помислете - как без да можем да видим Святия Дух имаме възможност да чувстваме Неговото действие?

Молете се да се научите да усещате влиянието на Святия Дух, когато действа във вашия живот.

Четвъртък

Прочетете Гал.5:22,23

Направете колаж, разказващ за плодовете на Святия Дух.

Помислете кой от плодовете на Святия Дух най-много ви е необходим точно на вас.

Попитайте някой от възрастните да ви разкаже случай от своя живот, когато Святия Дух му е помогнал в живота!

Помолете се да станете чувствителни за влиянието на Святия Дух

Петък

Прочетете Деян.4:31

Помислете по какви начини Святия Дух ви подбужда смело да говорите за Исус?

Направете плодова салата и почерпете своето семейство. Прочетете на домашните си Гал.5:22,23

Молете се всички ваши близки да бъдат отворени за влиянието на Святия Дух.